

Posudek na bakalářskou práci Markéty Jirákové „Životopisná zpověď Rudolfa Roubíčka“

FHS UK, Praha 2015

Bakalářská práce Markéty Jirákové je z žánru životopisných zpovědí. Jiráková metodologicky vychází z principů orální historie, přičemž výběr knih, z nichž čerpá je poněkud reduktivní, ostatně sama úvodní metodologická část práce je velmi stručná. Následující část práce se zabývá historickým kontextem, do něhož je Roubíčková zpověď zasazena. Setkávám se zde však s nepříliš kritickým pojetím interpretace historických událostí, chybí i výrazně širší perspektiva. Chybí širší také souvislosti ohledně koncentračních táborů a holokaustu či zmínění diskuzí, které se kolem daného tématu odehrály (Didi-Huberman, Lyotard).

Stejně jako oponent vidím hlavní problém práce v nekritickém přejímání výkladu z Roubíčkovy knihy, se kterou autorka často pracuje. Reflexe této publikace by měla být součástí práce a v rámci komentáře by se měla Jiráková pokusit konfrontovat Roubíčka s problematičtými výroky. Jinými slovy; v práci poněkud schází antropologicko-teoretická část ohledně „spolehlivosti narátora“. Je jasné, že Roubíčková zpověď je nesena velmi specifickou perspektivou a detailnější analýza této perspektivy by měla být jednou ze součástí práce. Pokud je Roubíčková výpověď v mnoha případech „historicky nekonzistentní“, respektive přičí se jistým obecně přijímaným interpretacím, viz. například Roubíčkovu zařazení jako podplukovníka v záloze či příklad s generálem Reicinem, na který je upozorněno v oponentském posudku, je nutné na to v textu upozornit, popřípadě vznést námitky. Stejně tak pasáž nazvaná „Život po válce“ by stála za důkladnějším zpracováním, přičemž výklad politické situace by byl rovněž žádoucí.

V práci najdeme také několik floskulí, například: „A právě to je jedna ze zásadních věcí, o kterou tu – dle mého názoru – jde. Nezabřednout ve stereotypech, nahlížet stejné situace z různých úhlů pohledu a snažit se jim dostávat takřkajíc pod kůži“ (str. 41). Sama autorka práce však stejné situace z různých perspektiv bohužel neanalyzuje. Po formální stránce je na práci vidět jistá nedodělanost, formálních nedostatků je více: citační uvozovky jsou použity špatným způsobem (str. 4), nacházíme četné překlepy, gramatická stránka práce je také poněkud problematičtá. Což je ovšem způsobeno nejspíše nedostatkem času na důkladnější korekturu textu. Závěr práce by měl být více interpretačně laděný a více syntetizující.

Přese všechny zmíněné připomínky práci doporučuji k obhajobě a pokud se Markéta Jiráková zaměří zejména na problém Roubíčkovy knihy, jeho zpovědi a vztahu k historickému kontextu, přikláním se k hodnocení známkou „3“.

V Praze dne 9. 9. 2015

Mgr. Martin Charvát